

Toldvæsenet indføjes: „Rorsbetjente med Funktion som Toldassistenter og Strandkontrolører, Karantænetoldbetjente og Toldofficianter ved Grænsen, der bestyre Toldsted.“ Det drejer sig om i alt 21 Tjenestemænd, og Merudgiften vilde blive 5,400 Kr. Jeg finder, at et saadant Ændringsforslag, hvor det drejer sig om en ganske lille Merudgift og om ganske faa Mænd, der dog indtage en mere betroet Stilling end den ganske almindelige for 1ste Lønningsklassens Vedkommende, vilde man meget vel kunne have modtaget uden nogen som helst Skade. Ganske paa samme Maade forholder det sig med et Forslag, som findes under Nr. 60 i samme Bilag og lyder saaledes: „De, som ansættes i 1ste—5te Lønningsklasse, efter at have forrettet fast Tjeneste i en af de administrativt lønnede Stillinger under Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet, erholde Halvdelen af deres Tjenestetid i saadan Stilling medregnet ved Alderstillægsberegning i den ny Stilling.“ Det er navnlig Banearbejdere, der efter 8—10 Aars Forløb avancere op fra den saakaldte 15de Lønningsklasse, altsaa de ikke fast ansatte, til at blive Baneformænd. De ere allerede i en saa fremrykket Alder, at de ikke kunne gøre Regning paa at faa den fulde Nytte af Alderstillægene. Det samme er Tilfældet med Montører og Linieopsynsmænd under Telegrafvæsenet, som rekruterer af Telegrafarbejdere. Alle disse forskellige Mænd, som ved Flid og Dygtighed have gjort sig værdige til at faa fast Ansættelse og til at rykke op til overordnede Stillinger, skulle begynde forfra i Klassen til Trods for, at de have været i Statens Tjeneste en halv Snes Aar eller mere, og til Trods for, at de ere i en saa fremrykket Alder, at de ikke blive ligestillede med de øvrige Statsfunktionærer. Jeg synes, at ogsaa her kunde Flertallet have taget et saadant Hensyn. Det vilde ikke komme til at koste overvætted meget mere. Jeg synes, at Flertallet burde have taget Hensyn til Etaternes Lønningsudvalgs beskedne Ønsker.

Der er fra Ingeniører, ansatte ved Statsbanernes ny Anlæg, fremkommet Andragende om fast Ansættelse. Flertallet og den højtærede Konseilspræsident, som er traadt i den afdøde Finansministers Sted, have ikke absolut afvist denne Tanke, men have ikke ment at kunne tage denne faste Ansættelse med paa denne Lønningslov. Den højtærede Minister har imidlertid lovet at stille sig velvilligt til et Andragende, som eventuelt senere vil fremkomme

i saa Henseende, og dermed har Udvalget, ogsaa Mindretallet, stillet sig tilfreds.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa en anden Ting, som vistnok kan faa ret ubehagelige Følger for de paagældende. Tantiemen bortfalder jo for alle lavere Lønninger, deriblandt den saakaldte 15de Lønningsklasse, den, i hvilken der ikke findes fast ansatte. De ere paa en Maade fast ansatte, paa en anden Maade løst ansatte. De faa nok Del i Tantiemen, de ere uge- eller maanedslønnede, men ikke pensionsberettigede, saa vidt jeg erindrer. Det er Banearbejdere, Ledvogtere, faste Haandværkere osv. Alle disse Folk ere jo ikke paa Loven, og som Følge deraf faa de ikke nogen Lønforhøjelse. De miste derimod deres Tantieme, og jeg vil spørge den højtærede Minister, hvorledes han agter at forholde sig med dem. Det kan vel ikke være Mening, at disse Mennesker skulle have en direkte Lønnedsættelse, ved at de miste deres Tantieme og ikke faa nogen som helst Lønforhøjelse i Stedet.

Saa er der endelig Pensionsspørgsmaalet. Som ærede Medlemmer vide, ere Lønningsklasserne inddelte i a, b, c og d-Klasser saaledes, at de Tjenestemænd, der ere ansatte i København eller Frederiksberg, faa den højeste Løn og saa nedefter til Landstationerne. Men her fremkommer der et særligt Pensionsspørgsmaal, idet en Mand kan have været ansat i en Række Aar i København og derefter være bleven forsat ud til Landet. Han har da betalt en stor Del til sin Pension i den højere Klasse, men hvis han bliver pensioneret efter den lavere Klasse, vil dette Bidrag jo ikke komme ham til gode. Enhver Tjenestemand betaler 5 pCt. af sin Lønning til Pensioneringen, altsaa jo højere Løn han har, desto mere kommer han til at betale, og da vil det vistnok ret ofte ske, at en Tjenestemand kommer til at betale en hel Del til Pensionen, som han ikke faar nogen Gavn af, fordi han bliver forsat til en lavere Klasse. Dette Forhold vil jeg bede den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg mener, det er nødvendigt at gøre noget i saa Henseende, thi det er naturligt og rimeligt, at en Mand bliver forsat f. Eks. fra København til Provinserne, efterhaanden som han bliver ældre. De farligste Stillinger, om jeg saa maa sige, findes jo i de store Byer, og der skal man bruge unge og raske Folk. Efterhaanden som de blive ældre, ville de ikke kunne udfylde en saadan Plads, særlig ved Jernbanestationer, og saa ville de